

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Intrigi rusesci.

Sibiu, 21 Octombrie n.

Se svonise prin luna Maiu, anul acesta, după întrevădarea dela Abazia, întâmplată într-un regele Carol al României și George al Greciei, că mâna rusească, care pune la cale multe treburi, mai mult sau mai puțin potrivite, în peninsula balcanică, prepară o mare încurcătură pe sâma României.

Nu era vorba despre mai puțin decât despre aceea, că comunitățile religioase grecesci din întregul Orient vor adresa petițiuni, — provădute cu subscrierile tuturor credincioșilor, — Patriarhului din Constantinopol, cerându-i intervenția și energica pășire față de guvernul român, pentru a se da despăgubire mănăstirilor grecesci, pentru secularizarea averilor pe cari le aveau mai înainte în România.

Svonul nu a rămas numai svon, ci e prefăcut în faptă. Ziarele din Constantinopol scriu, că într-adevăr Patriarhul de acolo a primit numeroase petițiuni în sensul de sus, și că pe baza lor a și făcut demersuri pe lângă guvernul român, ca să i-se facă posibilă intrarea de nou în posesiunea imobilelor pe cari le aveau mănăstirile grecesci în România înainte de secularizare.

Va înțelege ori și cine că cererea acésta a călugărilor greci s'a făcut în urma imboldului dat din partea Rusiei, care nu vede cu ochi buni alianța greco-română, și ar voi să bage în certe, dușmăni și procese guvernele și popoarele celor două state aliate. Pentru că dacă mănăstirile grecesci ar fi avut într-adevăr vre-o pretensiune față de statul român, e imposibil să nu și fi ridicat cineva glasul până acuma, ci să lase într-o chestie adormită și ne-resolvată, atâta amar de vreme.

Adevărul însă e, că statul român nu e dator cu nimica mănăstirilor grecesci, — nici în formă de despăgubire nici sub alt titlu, — și toate demersurile Patriarhului dela Constantinopol,

pe lângă guvernul român, nu vor avea alt rezultat decât acela, că Patriarhul se va convinge despre netemeinicia pretenșiunilor ridicate și se va convinge, că intervenția sa a fost un lucru cu totul de prisos.

Importanța chestiei nici nu reșede însă în faptul însuși, ci în împrejurarea atinsă mai sus, anume, că ceea ce s'a făcut și se face, e sugerat din partea Rusiei, care posedă în noul Patriarh ecumenic, Ioachim III, un stîlp puternic în Orient, dat fiind că Patriarhul e un rusofil de cea mai primă forță.

Chestia trebuie luată deci de pe terenul bisericesc ori financiar și trebuie pusă pe terenul politic, căci e sigur, că și Rusia scopuri politice urmărește cu scormonirea unei afaceri, care de mult e îngropată, fără a fi fost deplănsă de cineva.

Și din acest punct de vedere privită, ea ne dovedește odată mai mult, cum Rusia se știe folosi de toate armele, cum știe prinde toate firele, pentru a le țese și a le încurca astfel, ca între-gul concert european să nu le mai poată descurca. Și totuși ea se plânge, — prin presa ei care trece prin cenzură aspră, prin urmare nu poate publica nimica ce nu convine cercurilor conducătoare de stat, — că Austro-Ungaria țese intrigi în Orient și pune pedeci politicii rusesci??

Mâna Rusiei lucră deci mereu în Orient și cei interesați vor trebui să bage bine sâma, ca să nu cadă în cursele ce li-se pun. Ear' pentru noi, cei dela distanță, un singur lucru rămâne neînțeles, anume: cum de Rusia totuși mai umblă după prietinia României, când caută să-i pregătască numai încurcături și neplăceri? Sau se face acésta numai pentru a o constrânge la legarea prieteniei? Atunci se o știe diplomația rusă, că dragoste cu de-a sila nu se face, nici în căsnicie nici în politică. Se o știe însă și aceea, că cel-ce pune neconținut curse altora, în cele din urmă cadé totuși singur în cursă.

Sistemul bisericilor ortodoxe autocefale.

Sub acest titlu a apărut un important articol în revista ateniană *Ana-plesis*, datorit eminentului și distinsului profesor de istoria bisericească la facultatea teologică a universității din Atena, *Anastase Diomid Kiriakos*.

Motivul, dat dlui *Kiriakos*, spre a espune sistemul bisericilor creștine ortodoxe autocefale a fost următorul:

Dl *Geltzer*, profesor la universitatea din Iena, vizitând orientul, a scris impresiunile sale asupra bisericilor ortodoxe, impresiuni cari au fost reproduse în resumat și de ziarul atenian *Asti*.

În aceste impresiuni dl *Geltzer* emite ideea, că bisericilor autocefale ortodoxe le lipsesce un centru, că n'au o unitate bisericească; că s'ar fi depărtat dela vechea organizare a biserice creștine, și că ar fi mult mai bine și mai folositor pentru aceste biserici, dacă Patriarhul ecumenic din Constantinopol ar avea și el o autoritate supremă asupra acestor biserici, precum Papa dela Roma are asupra tuturor bisericilor papistășes.

Dl *Kiriakos*, răspundând dlui *Geltzer*, arată, că aceste idei ale sale sunt cu desăvârșire greșite și dezastrușe, ear' nu de folos bisericilor autocefale. Domnia sa probază acésta, espunând în mod istoric documentat starea, organizarea și administrarea sau modul cum s'a condus biserica creștină dela întemeierea ei, în decursul timpului și până în prezent. Dl *Kiriakos* dovedește, că actuala organizare a bisericilor creștine autocefale ortodoxe este singura adevărată organizare a Biserice creștine, conformă cu spiritul acestei sante și mântuitoare religii și identică, adevărată neschimbată și nealterată, cum o avea Biserica în primele secole. În același timp constată, că bisericile ortodoxe autocefale sunt singurele cari reprezintă creștinismul în plinitatea sa și că aceia cari s'au depărtat dela credința evanghelică și tradițiunea primelor secole, sunt bise-

rica Romei, cea întâiu și după aceea bisericile protestante, cari au degenerat cu desăvârșire într-un haos de unde nu numai că le este cu neputință a mai eși, dar' este întrebarea, dacă se mai pot pretinde biserici creștine, întemeiate pe învățătura evanghelică și pe adevărata tradițiune, conservată dela început în biserică.

Articolul dlui *Diomid Kiriakos* este de mare importanță, căci prin el distinsul profesor, răspundând dlui *Geltzer*, apără întreaga Ortodoxie în fața lumii papistășe și protestante, de acușări lipsite cu desăvârșire de orice basă istorică. Ear' competența bătrânului și consumatului profesor, mai ales în cestiunile istorice cu cari se ocupă de aproape jumătate de secol, ear' ca profesor de istoria bisericească la universitatea din Atena mai bine de 35 ani, este necontestată.

Împărtășim cu plăcere cetitorilor acest articol în traducerea făcută de revista „*Biserica Ortodoxă Română*”.

Iată conținutul lui:

Adesea ori auzim pe aceia, cari nu cunosc spiritul administrativ al bisericii ortodoxe, unii creștini ortodoci, alții străini, zicând că sistemul bisericilor autocefale este rău și detestabil și că ar fi fost mult mai canonic și mai de folos bisericei orientale, dacă Patriarhul ecumenic de Constantinopol ar fi avut o putere supremă, după modul bisericei apusene și ar fi condus el direct din Constantinopol bisericile diferitelor popore ortodoxe, așa precum Papa conduce direct din Roma bisericile catolice ale lumii întregi. Acésta, zic ei, ar fi dat multă putere bisericei orientale și legătura ei de unire ar fi fost mai tare, de cum este acum. Atunci ar fi fost mai multă viață în ea și guvernele diferitelor popore ortodoxe nu ar fi apăsă aceste biserici, așa precum fac astăzi.

Aceste opinii, după noi, sunt cu desăvârșire greșite. Ele dovedesc o absolută necunoștință a modului de administrațiune al bisericilor ortodoxe, care din timpurile cele mai vechi a fost diferit de acela al bisericei occidentale. Ele denotă și necunoștință istorică a bisericei ortodoxe și cu toate acestea este regretabil, că ele se văd trecute și în ultima scriere: *Impresiuni din Orient* a ger-

FOIȘORĂ

Dragostea.

Dragoste nu-i lucru mare
Nici n'a fost când-va minune,
Totuși dulcea fermecare
Nici-un graiu n'o pôte spune.

Unii 'n binele cel mare,
Ce-l trădesc într'un minut,
Intr'o dulce sărutare
Raiul cred că l'au vădut.

Alții 'și uită reu 'n care
Ani de zile — au chinuit,
Și 'ntr'o dulce sărutare
Piere iadul cel cumplit.

Fie una, — alta fie, —
Rostul lumii cum ar fi,
Viță-i gollă și pustie
Dragostea până n'o ști.

Maria Gioban.

Cucernicia.

Se scie că Mântuitorul Christos, atunci când ucenicii săi se întrebau, care dintr'ei să fie mai mare, li-a zis: „Cine este într'ei voi mai mare, să fie ca cel mai mic”. Cu aceste cuvinte Mântuitorul, referindu-se la exemplul dat de el, s'a gândit să învețe pe ucenici cucernicia, umilința. Prin ea adevăratul creștin trebuie să nu pună preț mare pe el, ba chiar să se nesocotească atunci, când se află în contradicție cu sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu.

Dumnezeu voește, ca omul, ca și el, să iubească binele și să urască răul, ceea ce omul nu prea face, uitând că este chipul Creatorului în el.

Dumnezeu voește, ca inima noastră să fie tare în bine, căci, dacă facem altfel, Dumnezeu ne pedepsește.

Prin practicarea răului, acésta se face pentru el a doua natură și cu greu părăsește acésta cale. Iată de ce omul se nu se prețuiască prea tare. Chiar de am face binele, și încă cât ar trebui să facem până să ne apropiem de lumina cea adevărată! Și apoi cine ne conduce la bine? Nu Dumnezeu? Când noi ne decidem a face binele, cine ne întărește și ne ajută a merge pe acésta cale?

Numai Dumnezeu. Și chiar de am face totul la ce suntem îndatorați, încă trebuie să ne gândim la cele ce zice apostolul, că *nici dreptul nu este scutit de greșellă*. Cel care însă se umilește pe sine, acela știe puterea sa și cunoște și ajutorul pe care îl dă Dumnezeu. De aceea ori-cine ajunge mai mare, se se gândescă: *prin cine a ajuns, și se nu se mândrească*, pentru că totul este în mâna Domnului.

Cel-ce este chemat a fi conducător, se gândescă la cuvintele regelui David: „Înainte Domnului, care m'a ales și mi-a poruncit să fiu principe peste Israel, voi să fiu mai mic de cât am fost; și voi să fiu umilit în ochii mei”; ear' apostolul Paul zice: „Eu sunt cel mai mic între apostoli și nu sunt demn a mă numi apostol, pentru că am persecutat biserica lui Dumnezeu. Dar' prin grația lui Dumnezeu sunt aceea ce sunt”.

Cel-ce cunoște și practică virtutea umilinței, acela nu va desprețui pe nimeni, în ori-ce pozițiune s'ar afla. Cine are dragoste, din care țese și umilința, acela știe că dacă în lume sunt mari și mici, acésta este pentru bunul ei mers, ear' nu ca niște stări sociale în cari cel mare se poartă după placul său cu cel mic.

Iubirea face pe cei chemați a conduce, că ei sunt așa pe cât timp se găsească conducători; că lor le este dat a învăța și a ajuta, ear' nu a porunci și a exploata.

Adevăratul cucernic știe, că mare și puternic nu este de cât Dumnezeu, care făcând pe om după chipul său, l'a pus în poziție de a înțelege ce rost are pe lume și ca atare să nu uite că toți oamenii sunt frați.

Evanghelia ne dă exemple cum domnii trebuie să îngrijescă de slujile lor și să nu i lipsescă de ajutorul lor atunci când au nevoie.

Cucernicul nu doresce nici odată măreția, ear' dacă este chemat la vr'o onoare, își aduce aminte de cuvintele Domnului „a fi ca cel mai mic”; el este gata a ajuta pe aproapele său în ori ce timp.

Ioan, patriarhul Constantinopolei, cunoscut sub numele de milostivul, trebuia într-o zi să meargă la o biserică, care era cam departe, și timpul era cam târziu. Pe drum îl întâmpină o femeie, care cum îl vădă, că avea grabă, îl reținu și-i dete o petiție, prin care l ruga contra unor nedreptăți ce-i făceau rude. Cum cestiunea nu se putea rezolva iute, însoțitorii episcopului îi atraseră atenția că e târziu și se vină a doua zi la episcopie și acolo să-și spună ce doresce și

manului *Geltzer*, profesor la *Iena*, impresiuni cari în resumat s'au publicat și în ziarul *Atenian Asti*.

Prin cele ce urmăză ne vom încerca a proba :

1. Că sistemul bisericilor autocefale este cel mai vechiu ; acela care a fost d'apuru-rea în biserica de orient, și

2. Că acest sistem nu numai că nu este rău și detestabil, dar' este cel mai bun. Din el rezultă multe bunuri și este singurul, care apără biserica de despotismul papal, de acel sistem cu deservirire concentrat și care, din cauza prea marei imputerniciri a centrului, apasă bisericile parțiale. Sistemul nostru ne apără și de starea de descompunere și anarhie a bisericii protestante, care lipsită cu deservirire de un centru ôre-care, a pierdut orice unire și tinde către deservirita descompunere, din cauza continuelor separări și împărțiri.

Sistemul bisericilor autocefale este cel mai vechiu, este acela, care a fost totdeauna în biserica de orient.

Să vedem mai întâiu cum se administrea biserica în cele d'întăiu trei secole, adică în timpurile înainte de marele Constantin ? Toți istoricii sunt de acord, că în acel prim și străvechiu period, fie-care biserică parțială era autocefală, nu numai în imperiul roman de răsărit, ci și în cel de apus. Astfel : bisericile Egiptului, Siriei, Asiei Minore, Pontului, Traciei, Macedoniei, Ahaiei, Africei de nord, care era provincie romană cu centrul în Cartagina ; bisericele : Aquileei, Mediolanului, Galiei, Spaniei, Britaniei și celelalte, erau autocefale. Ele se conduceau de metropoliții lor, adică de episcopii, cari residau în capitalele acelor provincii romane și de episcopii cei de sub ei, cari se întruneau în sinod. Astfel de biserică autocefală era și biserica Romei, ear' episcopul Romei era ca și ceilalți metropoliți, și periferia sa metropolită se întindea asupra părților Italiei de mijloc și de jos (provinciae suburbicariae). Tote aceste biserici parțiale erau independente unele de altele și autocefale. Biserica Romei, în părțile occidentului și bisericile Alexandriei și Antiochiei, în părțile orientului, se onorau ôre-cum mai mult de cât celelalte biserici, din cauza însemnătății politice a acestor cetăți. Întăietatea de onore întră acestea o avea biserica Romei, ca biserica capitalei întregului imperiu, ca fiind cetatea împărătescă, precum zice canonul 28 al sinodului al IV ecumenic.

Aceste întăetăți însă erau simple întăetăți de onore precum întră frați, fie independenți, fie nevrîstnici, se onorază mai mult fratele cel mai mare și are o influență morală, fără însă ca din această cauză să se impună voința sa asupra celorlalți frați și să aibă putere și stăpânire asupra lor. Întăetatea Romei era întăetatea de onore, ear' nu de suveranitate și stăpânire (honoris, non jurisdictionis seu potentiae).

se va regula. Femeia era gata să se retragă, dar' Ioan n'o lăși, îi ceti hârtia, îi puse mai multe întrebări, apoi dete porunci unui cleric dintră acei cari l' însoțiau, ca să eșecute îndată ordinul, chiar dacă ar trebui să întârzie de la masă, căci cu cât femeia va fi mai mulțămăită, cu atât masa în urmă i va fi mai bună. Apoi, întorcându-se către ai săi, zise : „Dacă Dumnezeu, cu totă majestatea sa, se învoese a ne apropia de el ori-când cu rugăciunile noastre, și este gata să ne asculte și să ne îndeplinescă dorințele, cu atât mai virtuos se ne arătăm noi, cari suntem praf și cenușă“.

Omul cucernic scie că dacă a ajuns o poziție mai bună, apoi trebuie să mulțămască lui Dumnezeu, care nu arare-ori alege pe cei simpli, ca să îndeplinescă cu ei voea sa și să arate ômenilor cât sunt și ce sunt. Dar' când cel umilit se vede urit și disprețuit pentru Christos și învățătura sa, atunci el nu se ofilește, nici se îngrijesece, căci știe că cu această își asigură plata servitorului celui bun. Omul cucernic nu se înpăimântă de încercările ce se fac cu el, și ca atare lucră înaintea ; el perde chiar avuția și starea socială, dar' totuși nu regretă, dacă pierderea aceasta nu i-a cauzat vr'o pierdere sufletescă.

Și iată cum, cel ce voese să fie mare, se fie slugă.

Este adevărat, că episcopul Romei, deja din secolul al II, din iubire de mărire și începătorie, înăscută la Romani, avea pretențiunea d'a se impune celorlalte biserici și a le supune voinței și stăpânirii lor ; dar' încercările acestea s'au respins de episcopii bisericilor parțiale, atât din orient, cât și din occident, cari și-au apărut cu multă căldură și curagiu independența bisericilor lor autocefale. Astfel Policrat episcopul Efesului, împreună cu episcopii Asiei Minore, au respins către finea secolului II pretențiunea lui Victor, episcopul Romei, care voia să le impună practica bisericii romane, cu privire a timpului serbarei Paștilor. În secolul III, episcopii Africei, sub conducerea lui Ciprian metropolitul Cartaginei, au desaprobat prin două sinode (an. 255 și 256), părerea episcopului Romei Stefan, despre botezul ereticilor, părere pe care acesta voia chiar prin amenințări să o impună bisericilor lor.

Unitatea și unirea bisericilor, în cele trei d'întăiu secole ale creștinismului, se vede dar' că consta nu din supunerea bisericilor parțiale unui episcop ôre-care, ci din unitatea credinței, pe care o mărturisiau tote bisericile parțiale, din iubirea lor reciprocă și a episcopilor lor. În aceste timpuri nimic alt nu se vede, de cât o influență morală, pe care o exercitau asupra lucrurilor metropoliții cei mai însemnați de atunci ; în primul loc al Romei și după el al Alexandriei și al Antiochiei ; și aceasta din cauza însemnătății politice a cetăților, în cari se aflau.

Acăsta era organizarea și sistemul administrativ și de conducere al bisericii, atât în orient, cât și în occident, în cele trei secole primare. Precum se vede, era în vîgore sistemul bisericilor autocefale.

(Va urma.)

„Dotațiunea preoției“.

Cuvinte înțelepte, vrednice de a fi bine altuite în inima fie-cărui preot român, se cuprind într'o corespondență datată de lângă Mureș și apărută sub titlul de sus în „Gazeta Transilvaniei“, numărul din Joia trecută. Reproducăm corespondența în întregime, atrăgând asupra ei deosebita atențiune a tuturor acelor pe cari îi privește. E următoarea :

De lângă Mureș, 11 Oct. 1901.

Onorată Redacțiune ! Intr'o corespondență din Bucovina, publicată în Nr. 213 al prețuitei „Gazete“ dela 10 ale curente st. n., se vorbește despre lipsa de preoți. Vădând, că acest neajuns se atribuie lipsei de o mai bună dotațiune a preoților : în interesul cauzei mă văd îndemnat a face următoarele reflexiuni :

Ca unul, care din dragoste către popor me interesez mult și de sôrtea preoției, cred, că ameliorarea dotațiunii preoției numai atunci se va pute ajunge, când și preoția va da poporului un equivalent mai potrivit, chiar și în schimbul dotațiunii de care se bucură de present. Căci știut este, că cea mai mare parte a preoției se restrînge aprôpe numai la sêvșirea s-telor taine și altor funcțiuni religioșe, neglînd cealaltă parte a chemării sale cardinale, de a-și învăța poporul, după cuvîntul s-tei evanghelii : „mergînd învățați tote neamurile“.

Astfel dar' până când preoția nu-și va împlini conștiințios și acăstă parte a chemării sale, n'ar avé de ce să pretindă ameliorarea dotațiunii sale.

Iată deci equivalentul, cu care preoții sunt datori poporului, chiar și pentru modesta lor dotațiune din present.

Că cei mai mulți preoți neglîgă învățarea și luminarea poporului, cea mai viuă dovadă este împrejurarea, că poporul nostru este mai înapoiat față cu alte popore conlocuitor, atât aici în Ardeal, cât și în Bucovina, unde preoții s'ar păre mai luminați și mai bine dotați. Și eu țin, că până când preoții nu vor ridica poporul nostru la gradul de cultură al celorlalte popore conlocuitor, nici dotațiunea lor nu se va pute ameliora. Ba eu mă aștept și la mai mare rău. Mă tem foarte, că dacă preoții nostri nu se vor interesa mai serios de luminarea și cultura poporului, vor perde și dotațiunea de acum, vor perde așa zicînd totul. Căci lipsind poporului învățătura recerută, va sêrăci și va decăde tot mai mult, ear' un popor sêrăcit și decădut nu se mai interesează nici de biserică, nici de preoți.

Din acestea se învederează, că chiar de n'ar fi precum este, una din cele mai mari datorii e tot odată unul și cel mai mare interes al preoților, de a învăța și lumina poporul. Numai prin învățătura și lumină va ajunge el a emula cu celelalte popore în ridicarea de biserici și școle frumoșe, și în provederea preoților cu dotațiuni corêspun-dătoare.

Tot astfel au purces și preoții altor confesiuni. Mai întăiu au stăruit la ridicarea poporului lor în cultură, apoi și-au pretins recompensa meritată. Ear' dacă astfel au purces preoții altor confesiuni, cari mai au și alți factori conlucrători la ridicarea poporului lor, cu cât mai mult trebuie să facă acăsta preoții poporului nostru, care, durere, este avisat mai numai la sprijinul preoției.

De cumva unii preoți n'ar ști de unde să apuce lucrul, eu le-aș recomanda să urmeze esemplul preoților altor confesiuni, să începă dela crescerea tinerimei în școlă, apoi după eșirea tinerimei din școlă să continue cu învățătura și în biserică, făcînd biserica nu numai loc sfânt de rugăciune, dar' și de învățătura pentru cei adulți. Să nu aștepte preoții să le prevină alții nechemăți, cum se întemplă la nazareni. Chiar și un stăpân de turmă necuvîntătoare, dela mielului începe regenerarea turmei sale.

Numai astfel făcînd, va pute urma și împlinirea dorinței preoției : ameliorarea dotațiunii.

Un mirean.

„O „idee“ care trebuie realizată.

de Ioan Paicu învățătoriu.

(Urmare.)

De esplicarea sus citatului rêspons sunt dispensat prin articolul, — din care am luat rêsponsul de mai sus ; — scris în „Drapelul“ și reproduș de „Telegraful Român“ în Nrii 58 și 59 din a. c., articol intitulat „O idee“, și scris de un domn desigur de o rară capacitate, care din modestie s'ascunde după pseudonimul „Sorcovă“. Ce să mai adaug, sau să mai citez a omite din acel articol, care mai presus de ori-ce îndoială e curat ca mărgăritarul și adevărat ca sfînta Penelopă ? și ce să mai zic despre el ? : decăt aceea, ca toți învățătorii nostri să-l cetască mai întăi și apoi să urmeze întră tote prescrișelor aceuia și banii vor curge ca plôia. Ear' la adresa Dlui „Sorcovă“, care a ventilat acea prea nimerită idee, — nu află în puțina mea mintuliță cuvinte mai potrivite de a-l felicita, decăt cu cântul pseudonimului ce și-a ales :

„Sorcovă, veselă
Să trăiești,
Să înflorești,
Ca un măr
Ca un pîr,
Ca un fir de trandafir, —

căci într'adevăr cu câți ecsecutori ai pute scôte dela baba cutare 10 cr., în scopul de a cumpăra „tabele de părete“ de ist. naturală ? ! Pe când la o producțiune teatrală sau și numai la o petrecere simplă populară o vezi cum desnôdă și ea cele 7 noduri unde erau condamnați a sedé crucerii, din cari dă fără șovăire și ea câte 20—30, numai ca să-și vadă nepotul, ce știe și pe cine are de gînd a aduce fetei sale nora în casă. E fată dêmna de a ajunge pe mîna ei averea bunicea căștigată cu multe sudori încă de pe vremea când vâpăia alunul pe spatelul ei 2 zile în săptămînă în brazda Domnului ?

Dacă așa stă treaba, și așa stă, de ce să nu se pună preotul în înțelegere cu învățătorul și să decreteze pentru tot anul nu una, ci cel puțin 2 producțiuni școlare cu elevii, sau teatrale cu adulții, mai bine și cu unii și cu alții, dacă nu cumva învățătorul fiind mai zelos ar face și a 3-ia ? Ôre nu s'ar pute d. e., ca în totă sêra de Crăciun să se producă elevii școlei instruați de învățători cu „Irozii“, un obicei vechiu și frumos, care a început a să abandona sub cuvînt că nu iartă autoritățile civile ! ? Și ôre atunci n'ar da fie-care poporan numai 3—5 cr. și astfel nu s'ar pute administra o sumuliță de cel puțin 10 floreni pe sêma fondului școlar merit pentru trebuințele curente ? ! Ba da, tote acestea se pot face și încă mai ușor decum ni-am puté închipui, numai se înțelege că voind a-ți pune osul în serviciul binelui de obște, va trebui să eși din lene și comoditate, va trebui adese-ori să suferi, vîzînd

cum munca ta rămîne pe drum plîngînd căutînd înzadar după — *recunoștință* ; — va trebui să rabdi chiar ocări dela unul și dela altul, dar' aceste tote n'au să descurageze pe omul sirguincios, care se cugetă totdeauna la aceea că ziua a 3-ia e a celor drepti. Apost. Iacob zice : „Să nu fiți leneși, ci următóri ai acelor, cari prin credință și răbdare au moștenit cele făgăduite“.

Apoi a 2-a sau a 3-ia zi de Paști sau chiar în ajunul acelor, de ce să nu predăm cu copiii actul învierii, numai întră cât se pôte și să punem eară pentru zile negre minimumul de 10 fl ? ! Ear' ca să combatem unele vîții ale poporului nostru, de ce să nu mai facem cu adulții și câte o producțiune teatrală și să mai punem iarăși ad acta vro 30—40 floreni ! ? ... Dar' destul ! ! În articolul de dl „Sorcovă“ se spun așa de lămurit și frumos tote, încăt îți vine să le sorbi cu ochii ! Ce mai am de spus cu privire la articolul Dlui Sorcova este : cum și numai sub ce condițiuni putem satisface minunatelor sale îndrumări ? Tote acestea se pot efectui fără dór' și pôte ; dar numai atunci pe deplin, când nu sunt — sau mai nimerit zis, — nu vreau să fie 7 capete, ci va fi un singur cap, căci atunci vor merge tote strună. Concordanță deci, unire în cugete și simțiri și iubire creștină-că întră conducători — pe față zis — întră preoți și învățători, căci numai atunci ne putem numi fii adevărați ai Tatălui ceresc și prin urmare și ai acelor, cari dându-ne talanții ne-au trimis să căștigăm alții cu ei, căci scris este : „După acăsta vă veți cunoșce toți, că sunteți fiii mei, dacă veți avé dragoste întră voi“.

Sunt sigur, că mulți dintră On. cetitori vor zice : „E ușor a spune dar' e mai greu a face“ ! Alții însă, cari mă cunosc, vor esclama : „Da, facere-am ; de am avea și noi ca tine, numai lucrul acela“ !

Ca să nu devie persôna mea pregnantă și ca să mă arăt pe d'întregul, nu mă voi ocupa de aserțiunea din urmă, carea se referă la neînsemnata mea persônă. Și din acel motiv nu, căci d'astea de multe-ori mi-se spun în ochi și eu sunt datat cu ele ca brôșca cu plôia.

Însă cu permisiunea On. cetitori mă voi încerca să documentez cu ecsemples, că e mai greu a îndemna pe alții să apuce pe calea virtuților, carea este totodată și spinôșă, decăt a o urma însuși în tăcere.

Căci tot îndemnînd pe alții, pătesci ca mama cu ficele trândave, pe cari tot trimițîndu-le să-i aducă apă, ca să bea, se pomenesc numai, că din partea uneia i-se rêsponde : „Mamă, du-te tu și bea și adă-mi și mie“ ! Cam analog am pățit și eu acum trei ani cu o propunere în plenul „conferenței“ învățătoresci din Făgăraș, în sensul căreia învățătorii — cu voia — erau însărcinați a ținé 4 serate lunare cu copiii de școlă în cele 4 luni de eamnă.

Ear' la articolul M. on. „Sorcovă“ îmi permit a adauge unele ecsemples, prin cari putem sus și tare susținé, că puse în serviciul „ideii“ și acestea, am puté relativ în timp scurt ajunge la prorocia de a plăti „cuin-cuenalele“ învățătorilor și — n'ăși vorbi într'un cias rău — în unele comune și salariul acelor.

Înainte cu șese ani era pe valea Hâr-tibaciului puțină mișcare ce se manifestase pe terenul producțiunilor. Cel mult dacă s'au fost produs Agnițenii acum 10—11 ani prin o producțiune teatrală sub învăț. Mândoceu, și Șulumberchenii sub conducerea teologului absolut, azi profesor V. Păcală și — punct.

De sigur, că poporul învățat după astfelu de conveniri sociale se va fi prezentat în mod undulos și astfelu — ne putem închipui, că nici venitul material nu va fi fos slab. N'am putut afla cât a fost acela în Șulumberg ; dar' că în Agnita a fost mulțămitor — dovedesc unele aparate de învățămînt ce posedă școlă română. — Însă — lumina acăsta feerică — ce se produsese repentin, n'a dăinuit decăt un moment, căci s'a apăsă pe ea coperemîntul comodității și al indolenței.

Acum 4 ani, când din întemplare am fost instituit învățătoriu în opidul Angita m'am pus în conțelegere cu tinerimea adultă de aici și în același an am dat două producțiuni teatrale în sala Hotelului de aici. — La prima producțiune se prezentaseră mai

mulți oșpeți de naționalitate străină. Nu de dragul nostru — de sine înțeles, — cât mai ales de curiozitate; ca să vadă ce pot presta „de bloc”! Poporul din împrejurime fusese reprezentat aproape numai prin — inteligență. Spun învederat, că se desvătăse — decând numai avuse ocaziunea, — a se prezenta la astfelu de petreceri! Succesul însă atât material cât și — mai ales — moral a întrecut speranțele ce pusesem într'însul. La producțiunile următoare ce s'au dat aici atât cu copii de școală cât și cu adulții, străinii de legea și limba noastră nu numai că au voit să ne arunce în neplăcutele brațe ale deficitului și prin urmare ale descurajării, dar' au mai pus și restricțiuni nobilei noastre intențiuni. Așa d. e. pentru sală 30 floreni pe seară, pentru aședatul și folosul „binei” 9 fl. cari toate sunt ale străinilor. Unde mai adaugi apoi muzica și câte alte!? Dar' poporul român trezit din letargie — alergică cu obolul său la astfelu de petreceri și sprijinesce cauza cum nu se pôte mai bine!

Am spus cele de sus la locul acesta în scopul ca să pot dovedi, că poporul român nu este așa de indolent, ca să nu'l poți duce cu puțină desteritate numai, acolo unde el merge bucuros.

Ba prin exemplele de mai sus se pôte dovedi și aceea, că chiar pedeci să ni-se pună, totuși putem aduna ceva pe sêma biete școlă române, precum am adunat și noi cu tôte ocaziunile câte ceva, și de va sta lumea în pace avem nădejde în D-zeu și în vitalitatea poporului nostru, că vom mai și aduna!

(Va urma).

Revistă esternă

Marina de războiu a Statelor-Unite.

Din Washington se raportază, că în preliminariul de budget, care va avé în curând să fie prezentat parlamentului, pentru sporirea marinei de războiu e preliminară suma de 99,910,984 dolari (1 dolar=24 corône).

*

Dinte pentru dinte. Conform unui raport sosit la *Bruxella*, la ordinul lui *Botha* s'a început deja a se răspunde din partea Burilor cu aceleași măsuri pe cari *Kitchener* le practică contra prizonierilor buri. Represaliile le-au început comanda lui *Peron* și *Maris*, cari înaintază spre *Capstadt* și cari în drumul lor ard și pastiesc fermele (farm) Englezilor. Ear' *Botha* a trimis lui *Kitchener* o epistolă în care îi face cunoscut, că pentru fie-care oficer bur împușcat de Englezi va dispune să fie împușcat câte un oficer englez, dintră cei căduți în prinzor la Buri.

Despre „scăparea” lui *Botha* din cordonul de cernirare, raporte nu trecute prin cenzura engleză spun, că „scăparea” aceea a fost o mare învingere a Burilor, care probabil va avé însemnate urmări asupra războiului.

Despre o altă ispravă bună din partea Burilor raportază, ceva cam târziu, guvernatorul din *Lorenzo-Marquez*, care în raportul către guvernul din *Lissabona*, plângându-se că ce puțin se respectă neutralitatea teritoriului portugez, spune că în 4 Octobrie Buri în apropiere de gara *Garcia-Reffano* au atacat și au ars șese trenuri ce duceau trupelor engleze proviant și munițiune.

Wanderhoven, secretariul lui *Krûger*, săptămâna trecută a fost în *Petersburg* și a conferat mult cu ministrul de externe *Lambsdorff*. De la *Petersburg* secretarul s'a dus la *Spala*, pentru a da țarului o epistolă de la *Krûger*.

Ziarelor rusesci li-s'a interzis de a serie despre această călătorie.

NOUTĂȚI

„Reuniunea română de muzică din Sibiu” își va ține adunarea generală ordinară *Mercuri* la 23 Octobrie 1901 n. la orele 6 seara în sala dela „Musikverein”.

Obiectele de pertractat sunt: 1. Raportul general al comitetului. 2. Censurarea socotelilor pe 1900/1. 3. Budgetul anului 1901/2. 4. Propuneri eventuale. 5. Alegerea comitetului. 6. Alegerea comisiei pentru autenticarea protocolului adunării generale.

P. T. Membri activi și ajutători ai Reuniunii sunt cu insistență rugați a participa în număr complet la această adunare generală.

*

Mijloce pentru suprimarea simțului național. Mai zilele trecute în „*Buda-pesti Hirap*” cetam că procurorul din *Timișoara* a pus la cale adunarea datelor cari se formează substat de acuză contra candidaților naționaliști (sârbi și unli șvab), contra cărora, pentru discursurile-program de la alegerile dietale voesc să ridice acuză pentru *agitaiuni naționalistice*; ear' acum cetim tot în foi magiare, că se intenționează statisticarea tuturor școlălor din slovacime și că în comitatul *Nyitra* e să se înființeze două școle superioare (cu limba de propunere magiară), pentru-ca prin școle să se suprimă simțul național al Slovacilor, prea dat pe față la alegerile dietale din zilele trecute.

*

Supărare patriotică. Protopopul Slovac din *Rudnik* a dat ordin preoților din protopopiatul său, ca serviciul divin să se officieze în limba slovacă „pentru-că misiunea bisericeii și a serviciului divin nu e magiarisarea și răspândirea limbei magiare” — zice în circulariul său acest protopop înțelept. Indemn la darea acestui ordin își luase din faptul, că unli preoți dornici de merite „patriotice”, eține începuseră a oficia serviciul divin în limba magiară.

Natural că zările magiare sunt indignate foc pentru această „scandalosă” (botrányos) purtare nepatriotică a protopopului și spun chiar că s'a făcut contra lui arătare.

*

Școlă — romanisată. Un patriot de cei cu patentă se plânge în revista „*Nevelés*”, că școlă gr-cat. din *Joód* (Marmatia) s'a romanisat (!) așa de tare, căt zadarnic ar căuta cineva în *Joód* om care să știe scrie, ceti ori vorbi unguresce. Și școlă această înainte cu jumătate de secol era magiară, — zice necunoscutul patriot. Ear' întru dovedirea acestei aserțiuni citează din „*Buda-pesti Hiradó*” de la 1846 o cronică, în care se cuprind următoarele: „Un amic al nostru re-ntors din Marmatia ni-a povestit cu mare însuflețire despre un exemplu laudabil, pe care în privința răspândirii naționalității l'a esperiat în comuna *românescă* (*oláh helységben*) *Jód*, într'un cel mai ascuns colț al Carpatilor, unde până acum numai rare-ori se rădăceau sonuri magiare; acum băieții de școlă nu numai vorbesc curat unguresce, ci și cetesc, scriu și socotesc”....

Și totuși patriotul are tupeul de a prezenta școlă din *Jod* ca școlă magiară, care în restimp s'a romanisat („*eloláhosodott*”)!

*

Hamalii — în grevă pentru Buri. Șese reuniuni din *Amsterdam* de ale hamalilor de dockuri și corăbii au adresat apel tuturor de lucrătorilor prin porturi, de cuprinsul că dacă până la 1 Decembrie Englezii nu vor încheia pace cu Buri, nici un lucrător să nu mai ajute la încărcarea corăbiilor engleze. Prin această grevă generală voesc să presioneze asupra Englezilor, ca să deie pace Burilor.

*

Un tigr — în hotarul Strigoniului. Zilele trecute sosise la *Strigoniu* o menagerie, din care — nu se știe cum — a scăpat podoba menageriei: un tigr uriaș, care acum vagabundă pe hotarul comitatului. L'au vădut deja mulți. În *Párkány* a sfâșiat treizeci de oi din turma lui *Krammer*. Poporațiunea nici nu mai cutăză să ese din case, de grôza tigrului. Pentru prinderea ori uciderea lui e pusă în mișcare o companie de soldați.

*

Defraudare de milioane. *Adolf Schlander*, directorul institutului de credit fonciar și edil („*építő-és földhitelbank*) din *Sopron*, după defraudarea unei enorme sume a dispărut fără urmă. Cum onorabilul director a pus la chimir nu numai bani de ai institutului, ci și cauziunile antreprenorilor, suma defraudată se urcă la milioane de florini. Panica e mare, bieții deponenți adăstăză cu drôia birourile institutului, ca să-și capete cumva bănișorii depuși, ear' *presidentul consiliului de direcțiune*, când a aflat despre defraudare l'a lovit *apoplexia* și a murit subit.

*

Calul împăratului. Nu de geaba scriesese împăratul *Vilhelm* pe o posă a sa dată suvenir axioma „*Suprema lex regis voluntas*”, căci și pune în lucrare această axiomă ori de câte-ori i-se dă ocaziune. Acum de curând și-a dat de furcă cu împăratul orașul *Köln*, pentru statua împăratului *Frideric III*. Orașul a colectat 100,000 de marce cu scop de a ridica împăratului *Frideric* monument. A scris concurs, la care a eșit învingătorul planul sculptorului *Albermann*. Acest plan a fost și pus în lucrare și mai lipsește numai, ca forma statuei să se turnată în bronz. A venit însă împăratul *Vilhelm* și a declarat, că nu permite ridicarea monumentului, din cauză că împăratul *Frideric* e reprezentant pedestru, și nu călare. Magistratul a scris concurs nou, la care earși *Albermann* a învins, cu statua pedestră. Împăratul a denegat de nou sancționarea. Acum întreg orașul *Köln* așteaptă curios să vadă, ori de căpeta-va împăratul *Frideric* cal, ori va rămâne pedestru?

*

Adevăr, sau poveste? Tôtă lumea și tôte zările nu vorbesc în Rusia de altceva de cât de o mare minune făcută de celebrul preot *Ioan*, omul cel mai popular din totă Rusia, omul cel mai cunoscut într'un popor de peste o sută milioane de locuitori.

Faptul s'ar fi petrecut astfel, că parintele *Ioan* se dusesse să inaugureze o biserică într'un orașel din Rusia. Solemnitatea era impunătoare și la ea luaseră parte 10.000 de persoane, venite din împrejurimi. După ceremonie, parintele *Ioan* fusese poftit la masă într'o școlă.

Cu tôte că o mulțime de agenți de poliție păzeau ușile școlei, mulțimea năvăli în sală mai înainte ca masa să se termine. Se reuși cu mare greutate să se dea lumea afară; dar' au rămas în școlă doi țărani și două femei cari abia țineau pe brațe o femeie, ce părea lipsită de viață.

Lovită de paralizie, acum șapte ani, această ființă nu putea să se miște și ținea ochii închiși. Acel corp inert fu adus înaintea preotului *Ioan*.

După ce a întrebat cum se numește acea femeie, preotul se apropie și fixând-o i ordonă să deschidă ochii. După ce el repetă de mai multe-ori acest ordin, *Avdotia* — aceasta e numele paraliziceii — deschise ochii.

— Fixeză-mă, ordonă preotul, și fă semnul crucei.

Și încet, cu mare sforțare, bolnava își făcu cruce.

— Fă din nou, și iarăși.

Și bolnava se supuse cu un gest din ce în ce mai sigur.

— Și acum școlă-te, urmă preotul.

Ea se sculă.

Preotul *Ioan* se întorse apoi la locul său, spunând femeii:

— Vin-o și îmbrățișeză-mă.

Se vădă atunci femeia care mai înainte nu se putea mișca, apropiindu-se de preot și sărutându-l pe față.

El, binecuvântând-o, i-a spus:

— Du-te și rogă-te!

Și ea plecă fără să mai aibă nevoie de nimeni.

Acosta s'a întâmplat în fața a 70 de persoane, cari plângeau de emoțiune.

*

„Sămbăta morților” — în teatrul din Sibiu. Aflăm că „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” se va prezenta în curând pe scena teatrului orașenesc cu „*Sămbăta morților*”, dramă în 5 acte, de *Raupach*, localisată de *Teodor V. Păcășianu*.

*

Un fișpan — pe ducă. Fișpanul comitatului *Mureș-Turda*, *Mikó-Arpád*, săptămâna trecută și-a dat dimisia. Succesorul seu va fi, probabil, vicecomitele *Désy Zoltan*. Ziarele raportază, că *Mikó* a avut lungă conferință cu ministrul-president *Szell*, care i-ar fi zis, că numai lui îi atribue destrăbălarea stărilor din *Mureș Oșorheiu*. La acesta *Mikó* imediat și-a dat dimisia.

*

Colonie primejdioasă. Spania are o nouă colonie în Africa-vestică, numită *Rio-Muni*. Colonia însă e cât se pôte de primejdioasă pentru Spanioli, căci sudii și mănâncă stăpâni. Anume, o telegramă din *Madrid* vestesce, că indigenii coloniei au prins șapte soldați spanioli și — i-au mâncat.

*

Amor — ad infinitum. *Ana Wolfstein*, fiica unui proprietariu din *Salzburg* și-a curmat zilele prin două pușcături de revolver. Cu câteva săptămâni mai nainte răposase mirele ei, un locotenent dela armata teritorială, și fără el nu i-a mai trebuit nici ei viață.

*

Esplosie de dinamit. În orașul *Bari* (Italia) s'a întâmplat în laboratorul de pirotehnica a lui *Porcaro* o teribilă explozie de dinamit, pe urma căreia întreg edificul s'a demolat și a ars. De sub ruine au fost scose cinci cadavre de omoni, întră cari și cadavrul soției lui *Porcaro*. Cinci au fost răniți grav. Întră acestia e și fiica lui *Porcaro*, căreia a trebuit să i-se amputeze un picior. Răniții fiind mirésă, înainte de începerea operațiunii s'a cununat cu mirele ei.

FELIURIMI

De ce batistele sunt patrunghiu-lare? La 23 Septembrie 1784 a apărut în *Paris* un ordin regal de cuprinsul următoriu: „Lungimea batistelor făcute în regatul nostru are să fie egală cu lățimea lor”.

De atunci batistele sunt patrunghiu-lare.

*

Un espensariu de spese. Un ziariu unguresc susține a fi în posesia unui espensariu de spese, făcut de un „*kortes*” dela alegerile dietale din zilele trecute. Espensariul are următoarele poziții:

1. Călătorie la oraș, călare pe măgariul cumnatului meu	C. 20-19
2. La „Vițelul cu șese picioare” nițică beutură	” 2-31
3. La „Cupa mică” earăși nițică beutură	” 3-77
4. La „Cupa mare” de nou beutură	” 9-56
5. Nițică păruelă cu partidul contrar	” 9-11
6. Pentru că la păruela de mai sus mi-au spart capul în șese locuri	” 35-54
7. În birt o altă păruelă mai mică	” 5-93
8. Pădurarului o bătaie bună	” 14-42
9. O bătaie bună și veterinarului	” 7-33
10. Am căpătat însă și eu bataie	” 11-47
11. Apoi m'au dat afară din birt	” 1-39
12. Așa că a trebuit să merg în alt birt	” 7-24
Suma C. 129-26	

Cum se vede, în sumarea speselor a greșit cu o corônă onorabilul corteș, nu însă în paguba sa.

Cărți și reviste.

Ciaslov (orologion) tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea înalt Preasfântiei Sale Domnului *Ioan Metianu* arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania, și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Sibiu, tipariul tipografiei archidieceșane, 1901.

Cuprinsul:

1. Polunoșnița de tôte zilele.
2. Sămbetei.
3. Rânduieala Utreniei.
4. Ciasul dintăiu.
5. „ al treilea.
6. „ al șeselea.
7. Rânduieala obedniței.
8. Ciasul al nouălea.
9. Rânduieala vecerniei.
10. Pavecernița cea mică.
11. „ mare.
12. Slușba santei cuminecături.
13. Cinstiul Paraclis.
14. Rugăciunile de masă.
15. Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului.
16. Troparele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri.
17. Troparele morților.
18. Troparele preste săptămână.
19. Troparele și condacele cărților de obște după rânduieala sinacsariului.
20. Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie.
21. Sinacsariul pe lunile: Septembrie, Octobrie, Novembre, Decembre, Ianuariu, Februaru, Martie, Aprile, Maiu, Iuniu, Iuliu și August.
22. Pascălie, care cuprinde 16 rubrici, cu datele respective (1. Anii dela nascerea lui Christos. 2. Litera Pascăliei. 3. Crugul Sôrelui. 4. Crugul Lunei. 5. Măna Anului. 6. Temelia Lunei. 7. Nascerea lui Christos. 8. Măncare de carne... săptămâni. 9. Zile. 10. Triodul se începe, luna. 11. Ziua. 12. Săntele Paști, luna. 13. Ziua. 14. Postul Săntilor Apostoli, săptămâni. 15. Zile. 16. Ziua sərbătorei).

23. Explicare despre rubricile Pascăliei și folosirea acelor.

24. Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor, dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor Săntilor, până la a cincia din postul mare, preste toți anii.

În seria cărților bisericesci puse sub tipariu cu litere străbune este a treia cartea această, care cu ziua de azi a eșit de sub tipariu și se dă în mâna evlaviosului nostru popor.

Întră Ciaslovele acuma în us este acesta cel mai bogat, și este una dintră cele mai indispensabile în bisericile noastre.

Punând cartea această în mâna evlaviosului nostru popor, dorim, ca ea să fie folosită cu rêvna, cu pietatea, cu care străbunii și părinții nostri o au folosit în haina cea vechiă, de care acum s'a desbrăcat.

Tipărită pe hârtie bună, trainică, în o estensiune de 25 côle octav mare, 400 pagine, cartea are o prezentare foarte frumoasă, și servește spre lauda tipografiei noastre archidieceșane.

Prețul este: broș. 2 cor., leg. în pânză 2 cor. 40 fil., leg. în piele roșie cu copcii 4 cor.

A se adresa la tipografia și librăria archidieceșană în Sibiu. Nagy-Szeben.

CONCURS

In scopul conferirii stipendiilor și ajutoarelor, ce se votă pe anul 1902 din fundațiunea Andronic

I. Pentru învățacei de ori-ce meserie.
II. Pentru sodali deveniți de atari în decursul anului 1901.

III. Pentru sodalii, cari au lucrat fără întrerupere meseria lor, au dat dovezi despre dexteritatea lor pentru de a pute deveni măestri, prin acesta se escrie concurs pe lângă următoarele condițiuni:

Toți petenții la ajutoare și stipendii au să producă în general:

1. Carte de botez.
2. Atestat dela comună despre averea proprie ori a părinților.

3. Atestat familiar dela parochul locului despre familia părinților concurentului, ori fiind el căsătorit despre familia sa, având a se indica în acest atestat câți prunci minori sunt în familie, câți cercetază școla și câți mai sunt la meserii.

Concurenții pot fi numai români ortodocși, născuți în archidieceasa Transilvaniei.

In special mai au să dovedescă:

I. Învățaceii.

a) că au împlinit al 12-lea an al etății;
b) că au cercetat școla poporală ori altă școală superioară;

c) că au încheiat contract cu măestrul și că contractul este înregistrat la autoritatea industrială (pretură și magistrat).

d) adeverință dela măestru despre sporiul, ce-l arată în meserie și despre diligența și purtarea morală.

Contractul trebuie aclus la cerere în original sau în copie autenticată.

II. Sodali.

a) că au terminat anii de învățacel în anul 1901, ceea ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (art. de lege XVII. din 1884, § 67);

b) că au purtare bună și fac spor multămitoriu, ceea-ce vor dovedi ori cu cartea de lucru, ori cu adeverință dela măestru.

c) cei-ce vor dovedi că sunt membri ai unei reuniuni de meseriași și că cunosc mai multe limbi, vor avé preferință.

III. Sodali, cari sunt în condițiuni de a deveni măestri.

a) să aibă certificatul de măestru;

b) să fi lucrat cel puțin 6 ani fără întrerumpere ca calfă, ceea-ce vor dovedi cu cartea de lucru, eventual cu adeverință dela măestri, la cari au lucrat.

c) în cerere să se arete anume locul, unde voesc să se așeze ca măestrii, ce fel de mijloce mai au pentru de a începe meseria pe socotela lor?

d) să dovedescă cu atestat dela oficiul parochial, că cercetă biserica noastră și e creștin bun și moral.

Dela toți concurenții se recere, ca cererile scrise cu mâna lor propriu adresate consistoriului archidiececan greco-oriental în Sibiu, să le înainteze până la 31 Decembre, 1901 stilul vechiu.

Acei concurenți cu ore-cari studii gimnasiale, cari se vor aplica ca învățacei la sculptură în lemn, bărdășit și la zidărit seu vor fi aplicați deja ca învățacei ori sodali la aceste meserii și cei din urmă vor să se perfecționeze în meseria lor, ori în ateliere mai mari, în cari să potă câștiga praca recerută, vor fi considerați cu ajutoare mai mărișore.

Cererile neinstruate în regulă și cele înaintate după termin nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din ședința plenară a consistoriului archidiececan, ținută la 1/14 Octobrie 1901.

Ioanu Metianu
archiepiscop.

Fotografiile grupurilor

(6 bucăți cu grupuri diferite), cari au luat parte la „Petrecerea poporală” aranjată în 9/22 Septembrie 1901 de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” se efectuează în opt zile dela data primirii comandai cu prețul de 3 corone bucata (măr. 48/32) plus pachetare și porto postal prin *****

* Librăria Tipografiei archidiececane. *

In Tipografia archidiececană
a apărut:

ACAFTISTUL

Preasânței

Născătoare de Dumneșeu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate până . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin „ 2.60
în mătase . . . „ 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiu.

La Librăria Tipografiei archidiececane în Sibiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate

și

Contabilitatea

în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la școla superioară de comerț.

Prețul 2 corone.

Povești
pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se poate procura cu prețul de 1 coronă dela

Librăria Tipografiei archidiececane.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidiececană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidiececană în Sibiu** cu prețurile: broșat 7 cor., legat în pânză neagră 9.50 cor., ediție de lux broșat 8 cor., legat după cum se comandă.

La Librăria Tipografiei archidiececane din Sibiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasânței Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

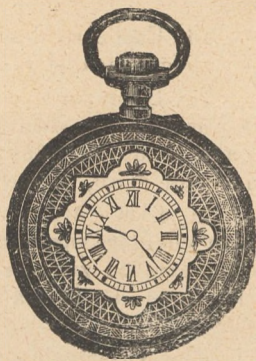
Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sâmbetei. — Rânduella Utreniei — Ciasul dintâu, al doilea și al șeselea. — Rânduella Obedniței. — Ciasul al nouălea. — Rânduella Vecerniei. — Pavcernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminecturi. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicienele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduella Sinaxariului. — Bogorodicienele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinaxariul pe toate lunile. — Păschălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Păschăliei și folosirea acelor. — Insemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincina Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Orologe de părete și deșteptătoare dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* Numai marfă bună și solidă.

* Prețuri eftine, garanție conșciențioasă.

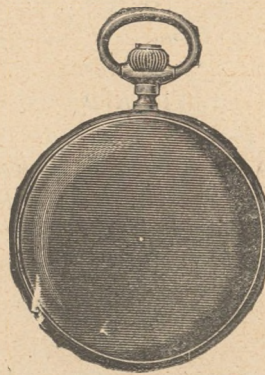
Orologiu de dame de argint veritabil, mărime 30 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni, aceeași calitate, mărime 50 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni seu de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, 7 fl. 25 cr.

Lanțuri de argint veritabil dela 1 fl. în sus. Lanțuri de aur veritabil dela 9 fl. în sus. Orologe deșteptătoare de nickel dela 1 fl. 60 cr. în sus. — Se trimite pe lângă rambursă; ce nu corespunde se schimbă imediat seu se trimit banii înapoi.

Reparaturi de orologe se eșecută bine și eftin.

Orologiu de domni remontoir de nickel, 50 mm., cu 3 capace tari 4 fl. 25 cr.

Același cu cutie de oțel oxidat în negru 4 fl. 40 cr.

Același deschis, cu sticlă de cristal 3 fl. 50 cr.

Juuaericele veritabile și eftine.

Orologe de busunar dela 2 fl. în sus.